

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXVII. Erit mons domûs Domini præparatus, in vertice montium, & sublimis super colles. Michææ c. 4. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 6. Antiquitas.

601. ann(CerIDIs , Mri , & artI-
fICIoSI gIrl.

Famosum suæ professionis speci-
men Platoni exhibuit Anniceris,
auriga celebratissimus; cum enim,
die quâdam, Victores illi omnes, qui
in ludis Olympicis palmam aliquan-
do currendo retulerant, ex universâ
Græciâ in unum convenissent, adfuit
& ille, gloriosum omnibus exhibitu-
rus spectaculum; Direxit nimirum
equos suos, & currum, velocissimo
cursu in gyrum, & confecto primâ
vice, mediantibus rotis, perfectissi-
mo circulo, illud ipsum iter viginti
alijs vicibus repetijt, adeo intentè
currûs sui gressum, ac arenæ semitas
observans, ut nè digitum quidem la-
tum unquam discederet ab orbitis,
sed semper in eodem spatio punctua-
lissimè permaneret. Vidit quidem
Plato hanc Anniceridis exactissimam
circumgyrationem, majori tamen
cum patientiâ, quàm oblectatione:
qui tandem modestè subridens, arti-
ficiosum pronuntiavit hominem, qui
sciret, viginti cursitationibus non
plus itineris conficere, quàm unicâ
confecisset, ac proinde & tempus,

& novendecim cursus, inutiliter ad
vanam ostentationem prodegisset.
Alianus. lib. 2. c. 26. vet. Hist.
Longè mirabilior, ac nullis ante-
hâc sæculis auditum gyrum M A R I A
exhibuit; sic enim de seipsâ testatur,
Eccli. c. 24. v. 8. *Gyrum Cæli circumvi sola.*
non quomodò in terris peccatores
currere consueverunt, de quibus Psal-
mista, Pl. II. v. 9. ait: *In circuitu im-
pij ambulat,* sed sine omnî peccato,
etiam originali, ita ut nè unicum qui-
dem punctum, nè instans quidem
Conceptionis primum, ab orbitâ in-
nocentiæ divelleretur, sed semper in
eâdem gratiæ semitâ, à principio,
usque ad finem, felicissimè permane-
ret. Quod prospiciens non titularis
ille Divinus Plato, sed ipsamet Di-
vina Majestas, tantam ostendit in
M A R I A complacentiam, ut, quæ
Filius ejus unigenitum, curru Vir-
ginei uteri, mundo inveheret, dig-
nam judicârit, & actu elegerit.

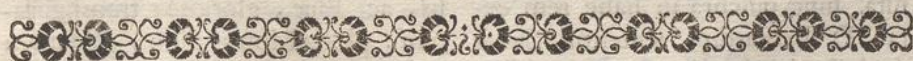
§. 7. Anagramma.

DEI fVtVra Mater, sIne 602.
peCCato.

Natum DEI paries: una ergo immaculata.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXVII.

§. I. Scriptura.

603. Virgo Delpara, Mons
sVper COLLES.

Michæ c. 4. v. 1. *Erit mons domûs
DOMINI præparatus, in vertice
montium, & sublimis super colles.*

6. 2. v. 2. **C**onsiderans præclaras has, non
Michæ tantum, sed & Isaia
voces, magnus noster Gre-

gorius, insigne eruit de M A R I A,
sine labe conceptâ, vaticinium: *Potest in li. Reg.
inquit, hujus Montis nomine, Beatissi- c. 1.
ma semper Virgo M A R I A, D E I Geni-
trix designari: Mons quippe fuit, quæ
omnem electæ creaturæ altitudinem, electi-
onis suæ dignitate transcendit. An non
Mons sublimis M A R I A? quæ ut ad con-
ceptionem æterni Verbi pertingeret, meri-
torum verticem, supra omnes Angelorum
Choros, usque ad solium Divinitatis ere-
xit?*
Pp 2

xii? & post pauca: *Mons quippe in vertice montium fuit; quia altitudo MARIÆ supra omnes Sanctos effulsit.* Atque, ut MARIÆ, *Montis nostri mystici*, super omnes colles, sive reliquos Sanctos, sublimitatem clarè perspiciamus, sequentia libeat observare. Concipiuntur Sancti alij, & nascuntur in peccato, veluti communis nascendi lex est: concipiuntur alij, at non nascuntur in peccato, quales fuere Hieremias, & Baptista: alij nec concipiuntur, nec nascuntur in peccato, illius tamen contrahendi habent debitum, & hæc fuit Virgo beatissima, quæ, ceu vera Adami filia, fuerat utique obligata, ad tolerandam patris prævaricatoris ærumnam, nec tamen incurrit illam, nec contraxit unquam; quippe modo singulari, ac beneficio prorsus inaudito, libera, immunis, intacta, non nata solum, sed & concepta, indeque redempta unicè. Ita Sanctorum altitudo, aut in maternis visceribus, *Sanctificationis* est, aut in vitâ, *justificationis*, MARIÆ *præservationis*. Altitudines magnæ, & eximie omnes! alia tamen celsior aliâ. Colles ergo sublimes sunt Sancti, in vitâ justificati: sublimiores ante ortum Sanctificati: sublimissima (in gradu superlativo) Virgo, à capite conceptus sui præmunita. hinc pulchra in hanc rem extat D. Bernardini sententia: *Mons domus Domini elevabitur super omnes colles; quia Virginis altitudo sublimissima est, super summos, latissima super cunctos, & firmissima, & inconcussa, ut moveri non possit.* cui adstipulatur Damascenus: *Virgo, inquit, Mons est ille, qui collem omnem, ac montem, id est, Angelorum, & hominum sublimitatem exuperat.* Verè Mons, cujus fundamenta, & generationis, ortusque initia, fuere sublimes illi Patriarcharum, Prophetarum, Regum, aliorumque Virorum illustrium colles, in quorum perfectionibus, ac meritis, DEI Mater vitæ suæ bases, ac fundamenta collocavit. *Mons altus*, ob Divinam electionem: *Mons pinguis*, ob gratiarum

affluentiam: *Mons coagulatus*, ob virtutum congeriem: *Mons denique, in quo beneplacitum est DEO, habitare in eo,* idque non tribus duntaxat modis illis generalibus, per essentiam, præsentiam, ac potentiam: non per gratiam justificantem tantummodò, sed in quo beneplacet DEO habitare, ut naturali filio, qui factus sit in ejus utero DEUS-homo, unitis sibi purissimis ejus sanguinibus, & Sanctissimâ carne illius. Quis ergo non dicat, cum Ezechiele: *Ista est lex domus, in summitate montis: omnis finis ejus, in circuitu, Sanctum Sanctorum est.* id est (ut Barradius explicat) *Hæc est lex Virginis Deiparæ, quæ domus DEI est, in cellissimo Sanctuaris monte exadificata: omnis finis ejus, in circuitu: Conceptio, Nativitas, vita, cogitationes, verba, opera omnia, Sancta Sanctorum, hoc est, Sanctissima, ab omni peccato, sive originali, sive actuali remotissima sunt.* Meritò igitur hujus celsissimi Montis gloriam descripturus Isaias, ait: *Gloria Libani data est ei.* Sed quænam obsecro illa gloria? Montis quidem Sinai gloria est, data fuisse ibi Moyfi Divina præcepta, ac corpus D. Catharinæ ibidem miraculosè sepultum: gloria Montis Horeb est, DEUM ibidem cum Abrahamo fuisse locutum: gloria Montis Thabor, Christum ibi in præsentia Moyfis, ac Eliæ, gloriosè transfiguratum: gloria Montis Sion, ibidem in Festo Pentecostes, Spiritum sanctum super Apostolos venientem, suis eos donis replèssè. quænam ergo erit gloria illa Montis Libani, quæ data MARIÆ dicitur? Scio quidem, in hoc Monte, fortissimas, atque altissimas in magno numero excrecere Cedros: scribente idcirco ad Regem Sidonorum Salomone: *Præcipue, ut præscindant mihi servi tui Cedros de libano; quia cogito ædificare Templum DOMINI, ut MARIÆ meritò gloriari posset, prout actu gloriatur: Quasi Cedrus exaltata sum in Libano.* veruntamen licèt gloriosam hoc reddat MARIAM; necdum tamen probat immaculatam. Hæc igitur prærogativa Montis Libani

Tom. 3.
Serm. 11.
c. 2.

Orat. 1.
de Nativ.

Psal. 67.
v. 17.

c. 43. v. 11.

L. 6. co.
cord. c. 9.

c. 35. v. 11.

L. 3. Reg.
c. 5. v. 6.

Ecclesi. 17.
v. 17.

ni data est MARIÆ, quod ad illum serpentes accessum non habeant, ob odorem Cedrorum, adeò, ut appropinquare illi nullo modo possint, attestante id Minorum Doctore maximo, Bonaventurâ, ijs verbis: *Ideo frequenter B. Virgo Cedris Libani comparatur; quia serpentes fugant, & occidunt; ita & ipsa statim in Conceptione, contrivit caput Draconis, & Serpentis.* O prærogativam igitur nemini alteri, quam MARIÆ communicatam! O Montem Virgineum, in vertice Montium collocatum, super omnes reliquos Sanctos, tanquam totidem colles, sublimem! Quemcunque ergo tenet desiderium collium æternorum, ad Marianum hunc Montem, per devotum immaculatæ Conceptionis cultum, frequenter ascendat, ut per hunc (nempe MARIAM) ad Montem, qui Christus est, securè perveniat.

§. 2. *Authoritas.*

604. S. RVpertVs TVItIensIs, pVræ VirgInIs, eXtra peCCatI Labem ConCeptæ, eXCeL-
Lens faVtor, & pro-
pVgnator.

1. *Uterus tuus nulli viro, nulli carnali commercio accessibilis, & mens tua nulli Spirituali nequitia, unquam fuit penetrabilis.* Lib. 4. in Cant.
2. *Idcirco ancilla Evæ calcaneum serpens momordit, an non quia discalceatis pedibus? Tu autem Filia, Principis! calcæata caput serpentis contrivisti.* L. 6. in Cant.
3. *O dilecta singularis! libera es, ab omnî jugo peccati.* Ibid.
4. *Signatè de terrâ viventium dicit, non verò morientium: ut intelligatur, de eâ Virgine nasciturus Christus, quæ mortua, illâ infamîs peccati morte, non fuerit, quâ omnes in Adam moriuntur.* Super illud Isaïæ. c. 53. v. 8. *Abscisus est de terrâ viventium, &c.* Lib. 2. in Isaïam.

§. 3. *Ratio.*

VILes nataLes MatrIs, 605.
prInCipl oDIosI.

Nil magis erubescunt, odioque habent Principes, imò & antiquarum Familiarum Nobiles, quàm habere matres, vel etiam sponfas, natalium ignobilium, vel infamium, ratione publici cujusdam criminis; per hos enim haud levem non sibi tantum, sed & antiquæ suæ familiæ, notam ignominia inurunt, damnumque grave quandoque inferunt; cum ratione horum non parvis priventur Juribus, quæ aliàs illis competere, ad acquirendas dignitates, ac proventus, tum Ecclesiasticos, tum civiles. Ergo multò magis æterni Patris Filius erubescere debuisset, si Matrem sibi elegisset ignobilem, & per generale scelus infamem. Atqui talis haud dubiè fuisset Beatissima Virgo, si unquam peccatum originale contraxisset; nil vilius enim, & ignobilius est, antè conspectum Divinæ Majestatis, quàm peccator, & ejus iniquitas, simulque fuisset infamis; quia evasisset mancipium diaboli, & rebellis DEO. Ergo &c.

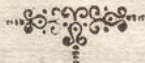
§. 4. *Historia.*

SanItas IoannIs à VItərblo, 606.
per DeIparæ Con-
CeptIonem.

Concionator in Civitate quâdam Italiæ existens, Magister Joannes à Viterbio, cum purissimam DEI Genitricis conceptionem sæpiùs impugnasset, tandem ad mortem usque infirmatus, nullâ ulterioris vitæ residuâ spe, utiliter mente revolvit miraculum illud, nuper à nobis, in Historiâ Conceptus 77.^{mi}, de Alexandro Alen-

si recensitum. Eum proinde piè imitaturus, tales ad MARIAM preces effudit: *O Virgo Sacratissima! si verum est, quòd sine peccati maculâ concepta fuisti: digneris, obsecro! sanitatem mihi tuis maternis precibus à Filio impetrare, idque in signum illibatae puritatis tuæ! quod si feceris, voveo, ac promitto, toto relique vitæ tempore, Sanctam hanc celebrare Festivitatem, ac fervidè concionari, pro tuâ purissimâ conceptione, retractando libentissimè, quidquid hactenùs in contrarium proposui.* Vix votum Joannes fecerat; cum sanitati integrè restitutus, ob tam repentinam ab incurabili infirmitate reconvalescentiam, omnes adstantes, medicos præfertim, in maximam traxit admirationem. Hinc non expectans ordinarium proximæ concionis tempus, confestim populum, per campanæ sonitum, convocari jubet, publiceque, quod sibi obvenerat, prodigiosum beneficium, fideliter enarrans, pulcherrimum de immaculatâ Conceptione sermonem proponit, validissimis MARIAM argumentis præservatam ostendendo. præclarum insuper Tractatum, de eadem materiâ, in jugem recepti beneficii gratitudinem edidit. verbo: eò majori reverentiâ, ac devotione, mysterium hoc venerari statuit, quantò illud ardentius antehac studuerat impugnare: ut verificatum dixisses illud Isaïæ, cap. 60. v. 14. *Venient ad te, qui detrahebant tibi, & adorabunt vestigia pedum tuorum.* Raynaud. Tom. 8. in Tract. de pietat. Lugdun. fol. 293.

§. 5. *Symbolum.*

MARIA Virgo, ILLISA 607.
ILLIDIT.

Quid tanto illidunt scopulum fragore procellæ,
Quas tamen illis fortior ipse fugat?
Illisæ hic scopulus præclara figura MARIÆ est,
Illisæ à maculâ: fortior ipsa fuit.
Non commovebitur in æternum. Psal. 124. v. 1.

§. 6. *Antiquitas.*

LEX Mortis, non Lata De 608
PLATONE PHILOSOPHO.

PRudentissimum profectò responsum Anniceris ille Cyreniacus dedit civibus Æginæ; cum enim illi Platonem, sapientissimum illius ætatis Philosophum, morti adjudicare vellent, eam præcisè ob causam, quòd Athenis Æginam profectus esset; cum nimirum inter utramque Civitatem (nescio, quas ob discordias) inviolabilè lege sancitum fuerit, ut siquis ex hac ad illam, vel ex illâ in hanc Civitatem, pedem inferre præsumeret, morte quantocyùs ab incolis afficeretur; respondit Anniceris: Legem illam de hominibus quidem latam esse, non tamen de Philosophis, utpote, qui mediæ cu-
jus-

jusdam naturæ, velut Heroes quidam, DEUM inter, & homines, haberentur: Quâ ratione Æginenses facile persuasi, excellentem hunc Philosophum, qui exinde Divinus audivit, lege communi non obstante, liberum, ac illæsum dimiserunt. *Lactantius Lib. 3. & alij.*

Non diffiteor, MARIAM Adæ filiam esse, perque ejus propaginem, in hunc mundum advenisse: nego tamen, eam æternæ mortis imperio, vel ad momentum, subjacere debuisse; Lex enim de incurrendo primi hominis peccato, sive de conceptione, in maculâ originali, in illos tantum Adami filios lata est, qui

suprà hominem nihil haberent, non verò in DEI Matrem, quæ ob hanc præcellentiam, meritò suprà homines evecta est, ad mediam quandam conditionem, velut Heroïna inter DEUM, & homines, eamque ob causam cultu etiam Hyperdulæ, Latriam inter, ac Duliam medio, à fidelibus honoratur.

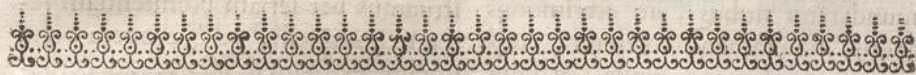
§. 7. *Anagramma.*

DeIpara pLanè pVra à Labe, 609.
aC Mater IESV.

Virgo planè munda, ac mater amati JESU.

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXVIII.

§. I. *Scriptura.*

ALtARE VIoLatVM,
INDeCens.

i. Machab. c. 4. v. 44. & 45. *Cogitavit de Altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret? & incidit illis consilium bonum, ut destruerent illud, ne fortè illis esset in opprobrium; quia contaminaverunt illud gentes: & demoliti sunt illud.*

Inter alia præclarissima celeberrimi Machabæorum Antesignani, Judæ, facinora, insignem præ reliquis meretur commendationem singularis de Templo DOMINI, ejusdemque Altari sollicitudo; cum enim victoriâ contra Lysiam feliciter jam esset potitus, primum hoc ipsi erat cum fratribus suis negotium: *Ecce!* inquit, *contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare Sancta, & renovare!* Præterea sic facer textus hi-

storiam prosequitur: *Et elegit Sacerdotes sine maculâ, voluntatem habentes in lege DEI: & munda verunt Sancta, & tulerunt lapides contaminationis, in locum immundum. Et cogitavit de Altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret? & incidit illis consilium bonum, ut destruerent illud, ne fortè illis esset in opprobrium; quia contaminaverunt illud gentes: & demoliti sunt illud. Atque ut facti species paucis tota habeatur, sequentia subjungit: Et acceperunt lapides integros, secundum legem, & edificaverunt Altare novum, secundum illud, quod prius fuit, &c.* Admiranda profectò præstantissimi Belli-Ducis Sacrorum cura, nostris utinam temporibus, pariter à bellatoribus imitanda! Liceat, in hoc casu, duo à Religiosissimo hoc Machabæo laudabiliter gesta attentius considerare. Primo, Altare antiquum redegit in pulverem. Secundo, aliud Altare construxit. Primum quod attinet, Al-

v. 42i & scq.

v. 47o.

610.

c. 4. v. 36.